vodu, nelze považovati za důležitý důvod pro přisouzení výživného, ježto rozluka neměla ve příčině výživného vlivu, ana, jak shora uvedeno, dovolatelka neměla na ně nárok ani v době, kdy manželství bylo jen rozvedeno.

Čís. 11534.

Jest přípustné opatření o případné proměně trestu peněžitého ve vězení, uložena-li pokuta pro svévoli advokátu v jeho vlastní věci.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1932, Rv I 231/31.)

Ve sporu proti advokátu Dr. K-ovi nevyhověl Nejvyšší soud dovolání žalovaného a uložil dovolateli pokutu pro svévoli 500 Kč, v případě její nedobytnosti vězení v trvání tří dnů. V tomto směru uvedl v

důvodech:

Pro zřejmou svévolnost dovolání byla dovolateli podle §§ 512 a 220 prvý odstavec c. ř. s. uložena přiměřena pokuta pro svévoli. Opatření o případné proměně trestu peněžitého ve vězení se nepříčí ustanovení poslední věty třetího odstavce § 220 c. ř. s. (čl. VI čís. 9 nov. o úl. s.), poněvadž ustanovení toto neplatí, když příslušníci stavů tam uvedených nejednají jako zmocněnci, nýbrž jsou stranou a jako takoví musí ovšem trpěti, by s nimi bylo zacházeno stejně jako s jinou stranou (vysvětlivky k osnově zákona o úlevách soudům — E. B. — str. 53).

Čís. 11535.

Konkursní řád ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

Pro otázku jsoucnosti pohledávky v konkursním řízení nezáleží na tom, že není číselně určitá nebo splatná. Takovou pohledávku nelze však bráti v úvahu při zkoumání platební neschopnosti.

(Rozh. ze dne 2. dubna 1932, R II 59/32.)

Soud prvé stolice zamítl návrh na vyhlášení úpadku na jmění firmy L., společnosti s r. o. Rekursní soud návrhu vyhověl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde jen o to, zdali firma má kromě státu, jemuž dluží daně, ještě další věřitele, či zda jest stát jejím jediným věřitelem, jak tvrdí rekurenti. Soud rekursní má právem za to, že společnost má více věřitelů než jednoho. Pohledávka M-ské spořitelny proti společnosti vznikla okamžikem, kdy se firma ve sporu u okresního soudu v M. značka C III